

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ

Η πολύμηνη αναταραχή στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης φαίνεται ότι κλείνει. Οι ευθύνες της κυβέρνησης για την όλη κατάσταση είναι πολύ μεγάλες. Οι μαζικές κινητοποιήσεις αποκάλυψαν πρώτα απ' όλα τη βαθιά δυσαρέσκεια των φοιτητών, της νέας γενιάς, για τη σημερινή κατάσταση και τους φόβους τους για το μέλλον. Η θεαματική εμφάνιση στο πολιτικό προσκήνιο αυτής της φοιτητικής γενιάς υπήρξε μια συναρπαστική εμπειρία και ένα βάπτισμα συλλογικότητας για όσους συμμετείχαν στις κινητοποιήσεις. Δυστυχώς, όμως, δεν υπήρξε ο ανάλογος προβληματισμός για το επιθυμητό παρόν και μέλλον των ΑΕΙ της χώρας. Ταυτόχρονα, επικράτησε σε μερίδα φοιτητών μια μαχητικότητα δυσανεκτική και αντιδημοκρατική. Οι προσπάθειες βίαιης επιβολής συγκεκριμένων αποφάσεων στα συλλογικά διοικητικά όργανα, καθώς και τα φαινόμενα εκφοβισμού μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας με διαφορετικές αντιλήψεις, έπληξαν το Δημόσιο Πανεπιστήμιο ως χώρο δημοκρατικού διαλόγου, σεβασμού των αντίθετων απόψεων, ελεύθερης διακίνησης ιδεών. Με αυτή την έννοια, το Δημόσιο Πανεπιστήμιο βγαίνει από την περίοδο αυτή βαθιά τραυματισμένο.

Σε ό,τι αφορά την πλευρά των πανεπιστημιακών, έγινε φανερό η αδυναμία της πλειοψηφίας της ΠΟΣΔΕΠ να συμβάλλει με ιδέες και προτάσεις στο διάλογο για την ανώτατη εκπαίδευση. Η ΠΟΣΔΕΠ τα προηγούμενα χρόνια κατέκτησε το ρόλο του θεσμικού συνομιλητή της οποιασδήποτε κυβέρνησης. Αυτό άνοιγε τεράστιες προοπτικές για την προώθηση θεσμικών και κλαδικών αιτημάτων. Ακολουθώντας σήμερα την καταγγελία του διαλόγου και την περιφρόνηση της διαπραγμάτευσης ως μέσου συνδικαλιστικής δράσης, η ηγετική ομάδα της ΠΟΣΔΕΠ, στέρησε τον κλάδο από το γόνιμο προβληματισμό, συνέβαλε στη μονομέρεια των νομοθετικών πρωτοβουλιών της κυβέρνησης και, τελικά, στη ψήφιση ενός νόμου-πλαίσιο με περισσότερα αρνητικά σημεία από ό,τι μπορεί να είχε συμβεί διαφορετικά. Γενικά, η υιοθέτηση εκ μέρους της πλειοψηφίας της ΠΟΣΔΕΠ μιας στάσης συνολικής άρνησης και σύγκρουσης μέχρις εσχάτων εμφάνισε τους πανεπιστημιακούς ως μέρος του προβλήματος, όχι ως μέρος της λύσης. Και όλα αυτά τη στιγμή που όλοι αναγνωρίζουν την αναγκαιότητα αλλαγών.

Αυτό οδήγησε στην ενεργοποίηση μεγάλου αριθμού Πανεπιστημιακών, που προσπάθησαν εν μέρει να καλύψουν αυτό το κενό ιδεών, καταθέτοντας θετικές επεξεργασίες. Η δραστηριοποίησή τους σε μια κρίσιμη περίοδο για το μέλλον της ανώτατης εκπαίδευσης στη χώρα μας υπήρξε ένα από τα πιο ελπιδοφόρα στοιχεία της περιόδου αυτής.

Τώρα προέχει το άνοιγμα των πανεπιστημίων και η επιστροφή στη δημοκρατική ομαλότητα. Ο νέος νόμος-πλαίσιο που μόλις ψηφίστηκε από τη Βουλή είναι ανάγκη να συζητηθεί μέσα στο πανεπιστήμιο και στα θεσμικά όργανά του. Με υπευθυνότητα και νηφαλιότητα, και σε συνθήκες απόλυτης ελευθερίας. Με στόχο την ανάδειξη των αρνητικών, δυσλειτουργικών ή δυσεφάρμοστων πτυχών του, αλλά και τη διόρθωση και βελτίωσή τους όπου αυτό είναι εφικτό. Είναι επίσης ανάγκη να ξεκινήσει μια σοβαρή συζήτηση, με ιδέες και προτάσεις, τόσο για τις απαραίτητες θεσμικές αλλαγές που δεν θίγονται ή θίγονται ανεπαρκώς στο νόμο αυτό, όσο και για τις επόμενες νομοθετικές πρωτοβουλίες της κυβέρνησης στα πεδία της έρευνας και των μεταπτυχιακών. Είναι τέλος ανάγκη να αποκατασταθεί η ακαδημαϊκή ποιότητα και να προστατευθεί η ακεραιότητα του διδακτικού και ερευνητικού έργου, ενάντια στη μετατροπή των πανεπιστημίων σε εξεταστικά κέντρα (και χωρίς εκπτώσεις προς καμιά κατεύθυνση).

Η Αριστερή Μεταρρύθμιση, που υπήρξε καρπός όλων αυτών των διεργασιών στα Πανεπιστήμια, προχωρά και ολοκληρώνει την συγκρότησή της. Ταυτόχρονα καλεί όλους τους συναδέλφους, εκείνους που την υποστηρίζουν, εκείνους που υποστηρίζουν άλλες παρατάξεις, αλλά και εκείνους που ενώ αγωνιούν για την κατάσταση στα ΑΕΙ δεν συμμετέχουν προς το παρόν ενεργά στις συλλογικές διαδικασίες, να δράσουν στην κατεύθυνση αυτή τόσο στα θεσμικά όργανα του πανεπιστημίου όσο και στους συλλόγους διδασκόντων.

Αριστερή Μεταρρύθμιση
Δευτέρα 26 Μαρτίου 2007